

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie Z. D.

skazanego z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 11 kwietnia 2018 r.

w kwestii dopuszczalności zażalenia na zarządzenie Przewodniczącego IV

Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. z dnia 3 stycznia 2018

r., dot. odmowy ustanowienia kolejnego adwokata z urzędu do sporządzenia i

podpisania kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 października 2017

r.,

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. w zw. z art. 528 § 1 pkt 2

k.p.k.

postanowił:

pozostawić zażalenie bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 3 stycznia 2018 r., sygn. akt VI Ka .../17 Przewodniczący Wydziału VI Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. nie uwzględnił wniosku skazanego Z. D. o wyznaczenie obrońcy z urzędu celem sporządzenia kasacji (k.2715). Na to zarządzenie zażalenie wniósł skazany, jednak zarządzeniem z dnia 19 stycznia 2018 r. Prezes Sądu Okręgowego w G. odmówił jego przyjęcia, jako niedopuszczalnego z mocy ustawy (k.2791).

Zażalenie na to zarządzenie wniósł skazany, a w nim wskazywał, że „w rzeczywistości nie miał adwokata do kasacji”. W zażaleniu wniósł „o przywrócenie mu prawa do złożenia i pozytywnego rozpatrzenia prawa do obrońcy z urzędu celem złożenia kasacji w Sądzie Najwyższym”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż zarządzeniem z dnia 24 listopada 2017 r. wyznaczono Z. D. obrońcę z urzędu w postępowaniu dotyczącym kasacji (k. 2649). W dniu 21 grudnia 2017 r. adwokat R.G. przedłożył opinię o braku podstaw do wniesienia kasacji (k. 2683) informując skazanego, iż nie stwierdził bezwzględnych przyczyn odwoławczych ani też innego rażącego naruszenia prawa ponadto wskazał, że kasacja jest niedopuszczalna z uwagi na orzeczenie wobec Z. D. kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Tym samym zarzucana przez skarżącego obraza art. 84 § 3 k.p.k. nie miała miejsca. Zgodnie bowiem z tym przepisem adwokat wyznaczony w celu wniesienia kasacji powinien sporządzić i wnieść kasację albo poinformować na piśmie sąd, że nie stwierdził podstaw do wniesienia kasacji. Wobec wyznaczenia przez Sąd obrońcy i wykonania przez niego nałożonych obowiązków, prawo skazanego do obrony zostało zachowane. Stosownie do utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego, niezgodność stanowiska przedstawionego przez wyznaczonego obrońcę z urzędu z oczekiwaniami, bądź poglądami wnioskodawcy nie może być podstawą wyznaczenia kolejnego obrońcy. Sąd nie może wyznaczać kolejnych obrońców z urzędu, aż do uzyskania przez wnioskodawcę oczekiwanego przez niego efektu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2011 r., III KZ 20/11, LEX 811870).

Przechodząc do zażalenia stwierdzić należy, że w myśl jednoznacznego brzmienia przepisu art. 528 § 1 pkt 2 k.p.k., środek odwoławczy nie przysługuje na odmowę wyznaczenia adwokata lub radcy prawnego w celu sporządzenia kasacji. Dlatego zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, wniesione zażalenie na zarządzenie o odmowie przyjęcia zażalenia od orzeczenia odmawiającego wyznaczenia adwokata lub radcy prawnego z urzędu (tu – kolejnego) w celu sporządzenia kasacji, nie wywołuje skutków procesowych. Wystarczająca jest reakcja prezesa sądu o charakterze administracyjno-porządkowym w postaci zarządzenia o załączeniu takiego zażalenia do akt i poinformowaniu o tym jego autora (zob. np. postanowienia: z dnia 14 czerwca 2013r., IV KZ 30/13 – OSNKW 2013, z. 9, poz. 82 i powołane tam judykaty, z dnia

27 maja 2014 r., V KZ 20/14 – OSNKW 2014, z. 11, poz. 85; z dnia 14 lipca 2014 r., IV KZ 44/14 – Lex 1483371).

W efekcie, niedopuszczalne, ale przyjęte zażalenie należało pozostawić bez rozpoznania.

kc